

Évente 17 milliárd eurót fizetünk a brit gazdaságnak!

Tisztelt képviselő úr/hölgy!

2005. októberében jelent meg François Grin professzor (Svájc) különösen érdekes tanulmánya, amely francia nyelven itt olvasható: (http://cisad.adc.education.fr/hcee/documents/rapport_Grin.pdf). A beszámoló legszembetűnőbb következtetése, hogy az angol nyelv jelenlegi nemzetközi dominanciája évente 17-18 milliárd eurót hoz Nagy-Britannia konyhájára: ez háromszor annyi, mint a híres brit visszatérítés, illetve 1%-a a brit bruttó nemzeti terméknek. Más szóval az EU mind a 394 millió nem angol anyanyelvű polgára, köztük a legszegényebb új tagországok polgárai is, anyagilag támogatják a brit gazdaságot!

Ez az összeg több forrásból származik: a tankönyvek és más angol nyelvű könyvek, illetve a nyelvvel kapcsolatos más áruk értékesítéséből; az Angliát évente nyelvtanulási céllal felkereső 700 000 fő befizetéseiből; végül pedig a brit iskolai nyelvoktatás igénytelenségéből adódó megtakarításból. Ez a becsült összeg az Egyesült Királysághoz nyelvi okokból befolyó pénzeknek azt a 75 %-át teszi ki, amely a szerző szerint nem pusztán az angol nyelv demográfiai súlyából, hanem annak **hegemón helyzetéből** adódik.

François Grin, a Genfi Egyetem professzora és a nyelvi gazdaságtan szakértője, terjedelmes tanulmányban elemzi az Európai Unió nyelvpolitikáját. A franciaországi oktatás helyzetét vizsgáló és elemző tanulmány az Iskolák Értékelésének Legfelsőbb Tanácsa (**Haut Conseil de l'évaluation de l'école**) nevű független közintézmény megrendelésére készült, és annak kiadásában jelent meg. A beszámoló központi kérdése: *optimális esetben melyek lennének az Európai Unió munkanyelvei?*

Egy igazságosabb rendszer révén az EU évente legalább 25 milliárd eurót takaríthatna meg!

A svájci gazdaságtudós három lehetséges forgatókönyvet ajánl összehasonlításra:

1. az angol mint egyedüli nyelv;
2. a soknyelvűség;
3. az eszperantó mint az EU-szervezetek belső munkanyelve.

A legolcsóbb és egyúttal az egyenjogúságot biztosító megoldás a harmadik lehetőség, az eszperantó használata lenne, de Grin professzor ezt egyelőre nem tartja járható útnak, az eszperantóval szembeni, tájékoztatatlanságból eredően erős előítéletek miatt. Stratégiai lehetőségként, hosszú távon azonban mégis számolni kell vele, az alábbi két feltétellel:

- Unió-szerte kerüljön sor széleskörű és folyamatos tájékoztató kampányra a nyelvi egyenlőtlenségről, a nyelvi jogokról és diszkriminációról, illetve az eszperantóról.
- valamennyi tagállam működjék együtt egy ilyen kampányban.

Az EU ily módon évi nettó 25 milliárd eurót takaríthatna meg! A 25 uniós ország lakosságának 85 %-a számára ez nyilvánvaló és közvetlen érdek! – jelenti ki tanulmányában Grin professzor.

Baráti üdvözlettel

Margareta Handzlik, EU-parlamentari tag, mhandzlik@europarl.eu.int

Prof. Renato Corsetti, Eszperantó Világszövetség, Renato.Corsetti@uniroma1.it

Dr. Seán Ó Riain, Európai Eszperantó-Unió, sean.oriain@web.de

Ui: Az eszperantó mint nyelvi alapozó más nyelvek tanulásához:

www.eszperanto.hu
www.springboard2languages.org

Brüsszel, 2006. 05. 29.